

може да ся вягчи, нѣ истина е и то че това не може ся постигна набръзѣ. Който иска да връви изъ сигуренъ нѣтъ, той нека си избере срѣдній.

И люлѣние-то е на дѣте-то като едно мръданіе. Възъ люлки-ты и бешицы-ты много е писано и выкано, нѣ отъ всичко ся види, че които выкатъ възъ люлѣние-то прѣркаляватъ го като го сякатъ безмѣрно пакостливо. Люлѣние-то не е друго, а само люшканіе отъ една странѣ камъ другѣ. Ако ся люлѣе кротко и излегка, то не врѣди; ако ли ся люшка дѣте-то бръзо и буйно четото да подскачя люлка-та нагорѣ, то естествено е че ще ся поврѣди дѣте-то, зачетото съ такъво лудо люшканіе всичко наоколо дѣте-то ся връти и то стане врътоглаво, шемедно, па оттука може го сполѣтъ зло. Оттова всяка майка разбира, каква трѣбува да е люлка-та и какъ бива да ся люлѣе каквото да ся не поврѣди дѣте-то. А не туришь ли го никакъ въ люлкѣ, то и то ще е добрѣ, па ако щешъ и еще по́добрѣ. Божемъ опытъ е доказалъ това очевидно. Ако не повивашъ дѣте-то, а го оставяшь ди шява и да мръда както му е воля, па отпослѣ му дадешъ волю да лази по одъра та да ся поумори, то и безъ люлкѣ тогава заспа-ще сладко.

По нѣкои мѣста много ся испытвали и за това: по колко ли бы трѣбувало да сии дѣте, каквото да не отжѣе ужъ отъ много спаніе? Нѣ и въ това не могохъ да ся сговорятъ на единъ умъ; за това тука найдобрѣ е да ся глѣда естество-то на на него да ся остави всичко. Новородено-то прѣсени, както го вече казахъ толкова си пѣти, близу цѣлѣ прѣвѣ-тѣ седмицѣ отъ живота си.